

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเย เซีย - ตอนที่สิบสี่

Jeff Pippenger

2025-12-20

หมายเลขสิบสี่

ประวัติแห่ง "พระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้า" นั้น ได้รับการนำเสนอไว้ด้วยผ่านคำถามเชิงพยากรณ์ว่า "อีกนานเท่าใด" เช่นกัน ประวัติศาสตร์ที่แสดงไว้ในสัญลักษณ์ทั้งสองประการนั้น รวมทั้งสัญลักษณ์อื่น ๆ อีกมากมาย เป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการประทับตราของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในช่วงเวลานั้นมีการโต้แย้งกันเกี่ยวกับชาวสารฝนชุกปลายฤดูแท้จริง กับชาวสารเทียมอื่น ๆ อีกมากมาย มีชาวสารฝนชุกปลายฤดูแท้จริงเพียงประการเดียวเท่านั้น แนวเรื่องของประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์นั้น ถูกวางไว้ภายในบริบทของพระธรรมโยเอล ซึ่ง "น้ำองุ่นใหม่" ถูกตัดขาดไปจากคนจำพวกหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ถูกหลงเหลืออีกจำพวกหนึ่ง

มีข้อเปรียบเทียบอยู่บางประการในพระธรรมโยเอลที่ควรสังเกต รากศัพท์ของคำว่า "คำอุปมา" มีความหมายว่า "การวางเคียงกัน" และโดยเนื้อแท้แล้วเกี่ยวข้องกับเปรียบเทียบระหว่างคนสองจำพวก ก่อนหน้านั้นเราได้กล่าวถึง "ข้อเปรียบเทียบ" บางประการในพระธรรมโยเอลแล้ว โดยชี้ให้เห็นว่ามงกุฎแห่งความเยอหยิ่งที่บรรดาคนเมาซึ่งปกครองเยรูซาเล็มสวมใส่นั้น ถูกเปรียบเทียบกับผู้ที่สวมมงกุฎแห่งพระสิริ เรายังมิได้กล่าวถึงว่าภาพสัญลักษณ์ของความชื่นบานนั้นเป็นสิ่งตรงกันข้าม แต่ก็เป็นที่สอดคล้องกันกับการได้รับความอับอายด้วยเช่นกัน แต่ก็เป็นอย่างนั้นจริง และเราตั้งใจจะแสดงให้เห็นเรื่องนั้น หัวข้อเรื่องอัลฟาและโอเมกาที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมโยเอลด้วย และหลักการที่สิ่งแรกเป็นภาพประกอบของสิ่งสุดท้ายนั้น ก็ได้รับการยืนยันเช่นกันโดยคำเทศนาสองครั้งของเปโตรในพระธรรมกิจการ

กิจการบทที่สองเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ เวลาเก้าโมงเช้า (ยามที่สาม) และบทที่สามเป็นยามที่เก้า (ปายสามโมง) ซึ่งเป็นเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น ในกิจการบทที่สอง ชาวสารที่เปโตรประกาศนั้นอยู่ในห้องชั้นบนของบ้านพักส่วนตัว แต่คำเทศนาของท่านในบทที่สามนั้นกล่าวในพระวิหาร ทั้งสองตอนเชื่อมโยงกันด้วยการทรงเรียกให้กลับใจใหม่ในการประชุมทั้งสองครั้ง เป็นชาวสารเดียวกัน ในสองสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นภาพแทนของการทวีคูณภายในชาวสารเพ็นเทคอสต์ที่แบ่งออกระหว่างลานพระวิหารกับพระวิหาร ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ยอห์นได้รับคำสั่งให้วัดพระวิหาร แต่ให้เว้นลานพระวิหารไว้ เพราะลานนั้นได้ถูกมอบแก่บรรดาคนต่างชาติแล้ว

และมีไม้้ออันหนึ่งให้แก่ข้าพเจ้า มีลักษณะเหมือนไม้เท้า และทูตสวรรค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า "จงลุกขึ้นและวัดพระวิหารของพระเจ้า ทั้งแท่นบูชา และบรรดาผู้ที่นมัสการอยู่ในนั้น แต่ลานภายนอกพระวิหารนั้น อย่าวัดเลย จงเว้นไว้ เพราะลานนั้นได้ถูกมอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และพวกเขาจะเหยียบย่ำนครบริสุทธิอยู่สี่สิบสองเดือน" วิวรณ์ 11:1, 2

ดังนั้น การกล่าวซ้ำของคำเทศนาทั้งสอง และการแบ่งแยกสถานที่ของคำเทศนาทั้งสอง จึงชี้ให้เห็นถึงผู้ฟังสองกลุ่มสำหรับฝนชุกปลายในพระธรรมโยเอล ผู้ฟังกลุ่มหนึ่งคือคนต่างชาติที่อยู่นอกพระวิหาร และอีกกลุ่มหนึ่งคือพวกยิวที่อยู่ในพระวิหาร ในการพิพากษาคนเป็นนั้น วงศ์วานของพระเจ้าถูกพิพากษา ก่อน และตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ พระวิหารถูกพิพากษา และตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงการสิ้นสุดเวลาทดลองของมนุษย์ คนต่างชาติถูกพิพากษา การพิพากษานั้นเกิดขึ้นในช่วงฝนชุกปลายซึ่งเปโตรได้ระบุว่า ได้ถูกสาแดงไว้ในพระธรรมโยเอล สิ่งทีลานพระวิหาร (คนต่างชาติ) และพระวิหาร (คริสตจักรของพระเจ้า) ในการแบ่งแยกที่ปรากฏในกิจการ บทที่สองและสาม เป็นตัวแทนนั้น ก็เป็นความแตกต่างเดียวกันในพระธรรมโยเอลระหว่างฝนต้นฤดูและฝนชุกปลาย ฝนต้นฤดูมาถึงเมื่อ 9/11 และถูกเทลงมาในขณะที่พระวิหารของพระเจ้ากำลังถูกพิพากษา เมื่อกระบวนการนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ฝนชุกปลายก็ถูกเทลงมาบนคนต่างชาติในลานพระวิหาร

ฉะนั้น บุตรทั้งหลายแห่งศิโยนเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์เถิด และชื่นชมยินดีในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เพราะพระองค์ได้ประทานฝนต้นฤดูแก่ท่านตามสมควร และพระองค์จะทรงบันดาลให้ฝนตกลงมาเพื่อท่าน ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู ในเดือนแรก โยเอล 2:23

ในเวลานี้ ประเด็นของข้าพเจ้าไม่ใช่เพื่อระบุความแตกต่างเชิงพยากรณ์ระหว่างความชื่นชมยินดีกับการอับอาย แต่ข้อพระคัมภีร์นี้บอกแก่ประชากรของพระเจ้าให้ "ชื่นชมยินดี" เพราะข่าวสารแห่งฝนปลายฤดู ข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูนั้นก่อให้เกิดความชื่นชมยินดีเชิงพยากรณ์ในหมู่ประชากรของพระเจ้า ดังที่กล่าวแล้ว เรื่องของฝนต้นฤดูหรือฝนแรก ตามด้วยฝนปลายฤดู เป็นภาพประกอบของศิลาที่ทำให้สะดุดซึ่งถูกละทิ้งไปและเป็นที่ยัศจรรย์ใจ และสัญลักษณ์ของศิลาที่แตกซึ่งในที่สุดกลายเป็นศิลาขุดนั้น คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์ในสายพระเนตรของทั้งพระเจ้าและประชากรของพระองค์

ศิลาที่ศรัทธยานั้นเป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกาของคำพยากรณ์ หลักการของอัลฟาและโอเมกาในแง่ของการประยุกต์ใช้เชิงพยากรณ์นั้น ได้รับการระบุว่าเป็นอัลฟาและโอเมกาซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระวจนะของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นพระวจนะ ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่ได้ทรงเปิดเผยเกี่ยวกับหลักการนี้จึงได้ทรงเปิดเผยแก่เราและแก่บุตรหลานของเราเป็นนิตย์ ปี 1863 เป็นศิลาขุดของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และเป็นศิลาขุดของช่วงเวลาของทูตสวรรค์องค์ที่สามตั้งแต่ปี 1844 จนถึงปี 1863 ปี 1844 เป็นศิลารากฐาน ปี 1863 เป็นศิลาขุดของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์นั้น ค.ศ. 1844 ถึง ค.ศ. 1863 เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้ว มันคงแน่นอนพอ ๆ กับ ค.ศ. 538 ถึง ค.ศ. 1798 ความจริงที่ว่ามนุษย์ชาติไม่อยู่ในสิ่งหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงสถาปนาไว้แล้ว มิได้ทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการสถาปนา!

เราได้จับบทความก่อนหน้านี้ด้วยข้อความต่อไปนี้.

"ข้าพเจ้าได้รับการสาแดงว่า ความสัมพันธ์ของเขากับประชากรของพระเจ้านั้น ในบางประการคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ของโมเสสที่มีต่อชนชาติอิสราเอล เมื่ออยู่ท่ามกลางสภาวการณ์อันยากลำบาก ก็มีผู้บ่นว่าต่อโมเสส และก็มีผู้บ่นว่าต่อเขาเช่นกัน" Testimonies, เล่ม 3, 85.

ในปี 1863 เจมส์ วัตต์เป็นผู้แทน "ในบางประการ" ของ "โมเสสต่ออิสราเอล"

ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863

ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ในช่วงเวลาตั้งแต่การช่วยให้พื้นที่ทะเลแดงจนถึงคาเดซครั้งแรก
คาเดซครั้งแรกเป็นอัลฟา และคาเดซครั้งที่สองเป็นโอเมกา—ซึ่งจัดให้มีช่วงเวลาสี่สิบปีสองช่วงที่นำไปสู่คาเดซ
และทั้งสองช่วงต่างก็สิ้นสุดลงด้วยการกบฏ

พระวิญญูณแห่งคำพยากรณ์สอดคล้องการข้ามทะเลแดงเข้ากับความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844
พระคัมภีร์สอดคล้องการข้ามทะเลแดงเข้ากับกางเขน และซิสเตอร์ไวท์ยืนยันว่าความผิดหวังของเหล่าสาวกที่ก
างเขนนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844
เป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงนำเข้าไปสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาโดยตรง
และจุดบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของทางเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาก็คือเมืองเยรีโค
ซึ่งเป็นสถานที่ที่ในสัปดาห์ที่สองของเดือนธันวาคม ค.ศ. 2025 นี้ นักโบราณคดีเพิ่งขุดค้นเยรีโคโบราณขึ้นมา
—เพียงเพื่อจะพบกับความตกตะลึงว่ากำแพงที่พังทลายซึ่งพวกเขาค้นพบนั้นล้วนพังออกไปด้านนอก
มิใช่ด้านในอย่างที่เป็อยู่เสมอในระหว่างการล้อมเมือง ในการล้อมเมืองสมัยโบราณ
กำแพงจะถูกตีพังและผลักให้ล้มลงไปทางด้านใน หากได้เป็นเช่นนั้นกับเยรีโคไม่

ประชาชนจึงเฝ้าระวังเมื่อปุโรหิตเปาตร และต่อมาเมื่อประชาชนได้ยินเสียงแตร
และประชาชนเฝ้าระวังด้วยเสียงอันกึกก้อง กำแพงนั้นก็พังราบลง ดังนั้นประชาชนจึงขึ้นเข้าไปในเมือง
ทุกคนตรงไปข้างหน้าของตน และพวกเขาที่ยึดเมืองนั้นไว้ โยชูวา 6:20

นักโบราณคดียังได้พบไหบรรจุอาหารด้วย ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เมื่อกำแพงพังทลายลงนั้น
มิได้เป็นการล้อมเมืองที่ยืดเยื้อยาวนาน ทั้งยังตอบคำถามในหมู่นักโบราณคดีที่ว่า
เหตุใดบันทึกในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการล่มสลายของเมืองเยรีโคจึงระบุว่าพวกเขาได้ “ขึ้น”
เข้าไปในเมืองเยรีโคผ่านเนินหรือทางลาด ซึ่งบัดนี้พวกเขาทราบแล้วว่าเกิดขึ้นเมื่อกำแพงพังออกไปด้านนอก

อุปสรรคประการแรกซึ่งประกาศการเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาคือเมืองเยรีโค
เมืองแห่งอิทธิพลและความมั่งคั่ง เยรีโคคือปี 1863 และเยรีโคเป็นหัวข้อหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ไม่เพียงในฐานะภาพประกอบของช่วงเวลาสุดท้ายวันอาทิตย์เท่านั้น
แต่ยังเกี่ยวเนื่องกับการล่มสลายและการฟื้นคืนของมันด้วย ยิ่งกว่านั้น
เยรีโคยังมีคำสาปเชิงพยากรณ์เฉพาะที่ได้ถูกประกาศไว้เหนือมัน
โยชูวาได้ประกาศคำสาปเหนือบุคคลผู้ที่จะสร้างเยรีโคขึ้นใหม่ และในการกระทำนั้นก็ได้ระบุว่าชายผู้สร้างเยรีโค
ขึ้นใหม่นั้นจะต้องสูญเสียบุตรชายคนสุดท้ายและคนหัวปีของตนในการก่อสร้างเมืองต้องสาปนั้นขึ้นใหม่
บุตรชายคนหนึ่งจะต้องสูญเสียไปเมื่อวางรากฐาน และอีกคนหนึ่งเมื่อยกตั้งประตูเมือง
คำพยากรณ์นั้นได้สำเร็จแล้ว และบันทึกแห่งความสำเร็จของคำพยากรณ์นั้นก็ถูกจารึกไว้ในพระคัมภีร์
ทำให้เยรีโคเป็นสัญลักษณ์ทางพระคัมภีร์ที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้ว

ภายในความพินาศทางประวัติศาสตร์ของเมืองนั้น และภายในคำสาปเชิงพยากรณ์ของมัน
อันมีการสำเร็จตามคำพยากรณ์นั้นในประวัติศาสตร์สี่ปีต่อมา
เราพบพยานสามประการที่กล่าวถึงเมืองเยรีโคในปี 1863
คำพยานทั้งสามประการนั้นล้วนจะต้องนำมาประยุกต์ใช้กับปี 1863 พยานทั้งสามนั้นยืนอยู่ร่วมกัน
เช่นเดียวกับที่โมเสสสามคนยืนอยู่ในเชิงพยากรณ์ ณ ตอนปลายของช่วงเวลาสี่สิบปีของแต่ละคน
หนึ่งในช่วงเวลาสี่สิบปีเหล่านั้นสอดคล้องอย่างชัดเจนกับประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์
ซึ่งเป็นการสถาปนาว่าภาพแทนของโมเสสทั้งสาม ณ ตอนปลายของแต่ละช่วงเวลาสี่สิบปีนั้น
ล้วนสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของปี 1863—ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

พยานสองในสามแห่งช่วงเวลาสี่สิบปีของโมเสสสิ้นสุดลงที่คาเดช
บทสรุปประการที่สามของสี่สิบปีนั้นคือแม่น้ำจอร์แดน และบทสรุปของประการที่สองคือทะเลแดง
ส่วนบทสรุปของสี่สิบปีประการแรกคือการที่โมเสสหลบหนีออกจากอียิปต์
เหตุการณ์ทั้งสามล้วนกำลังพรรณนาถึงการหลบหนีออกจากอียิปต์
เพื่อให้คำพยากรณ์ของอับราฮัมเรื่องการเป็นทาสในอียิปต์สี่ร้อยสามสิบปีสำเร็จลง

ช่วงเวลาแห่งสี่สิบปีทั้งสามช่วงของโมเสส ซึ่งจุดสิ้นสุดของแต่ละช่วง (capstone)
เป็นภาพแบบแห่งการปลดปล่อยออกจากอียิปต์นั้น เป็นความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์ที่มีต่ออับราฮัม
องการเป็นเชลยในพันธนาการแห่งอียิปต์และการได้รับการปลดปล่อยออกจากพันธนาการนั้น
ในฐานะผู้ปลดปล่อยตามคำพยากรณ์แห่งพระสัญญาในพันธสัญญาที่ทรงให้แก่อับราฮัม
โมเสสเองเริ่มต้นด้วยการได้รับการช่วยให้รอดขึ้นจากน้ำ ดังที่ความหมายของชื่อของเขาบ่งไว้ หลังจากนั้น
โมเสสได้นำประชากรของพระเจ้าผ่านห้วงน้ำแห่งทะเลแดง และต่อจากนั้นไปยังฝั่งแห่งการปลดปล่อย
ซึ่งแม่น้ำจอร์แดนเป็นภาพแทน อัลฟาแห่งชีวิตของโมเสสคือการได้รับความรอดจากน้ำแห่งแม่น้ำไนล์
และโอเมกาคือความรอดที่แม่น้ำจอร์แดนเป็นภาพแทน อัลฟาแห่งชีวิตของโมเสส
ซึ่งแสดงให้เห็นโดยประสบการณ์ที่ถูกกำหนดไว้ด้วยชื่อของเขาและโดยบิดามารดาของเขา
คือการที่บิดามารดาผู้ยำเกรงพระเจ้ารู้ว่าทารกนั้นถูกพิพากษาให้ถึงความตาย
เช่นเดียวกับที่เขาจะเป็นอีกครั้งในอีกสี่สิบปีต่อมา หลังจากที่เขาลงจากอียิปต์
และในฐานะบิดามารดาผู้ยำเกรงพระเจ้าซึ่งรู้ว่าบุตรชายของตนจำเป็นต้องได้รับการช่วยให้พ้นจากโทษประหาร
จึงได้จัดเตรียมหีบสำหรับเขา ซึ่งลอยผ่านจากโลกของชาวฮีบรูไปสู่โลกของชาวอียิปต์
เช่นเดียวกับที่เมื่อสิ้นสุดสี่สิบปี โมเสสได้ออกจากโลกของชาวอียิปต์ไปสู่โลกของชาวฮีบรู

โมเสสได้กล่าวซ้ำเรื่องราวของโนอาห์ในการรอดของท่านจากน้ำ การเอ่ยถึงโมเสสเป็นครั้งแรกในฐานะ
“ผู้ช่วย” แห่งคำพยากรณ์พันธสัญญาสี่ร้อยสามสิบปีของอับราฮัม
คือการกล่าวซ้ำของประวัติศาสตร์ในเหตุการณ์ที่พระเจ้าได้ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับมนุษยชาติ อันเป็นเหตุให้ค
ำพยากรณ์แห่งพันธสัญญาของอับราฮัมเรื่องชนชาติที่ทรงเลือกสรรนั้นถูกรวมเข้ากับพระสัญญาแห่งพันธสัญญา
ที่มีต่อมนุษยชาติทั้งสิ้น ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นถึงบังเกิดใหม่ในการส่งต่อทารกโมเสสไปยังพระบิดาของฟาโรห์
เพราะความตายนั้นได้รับการยอมรับโดยการกระทำของบิดามารดา
การฝังศพนั้นเป็นภาพแทนโดยหีบซึ่งลอยอยู่บนน้ำ และการเป็นขึ้นจากความตายนั้นคือพระบิดาของฟาโรห์

ชีวิตของโมเสสเริ่มต้นขึ้นโดยมีภาพแบบแห่งบังเกิดใหม่ของนาวาของโนอาห์เป็นต้นเค้า ดังนั้นจึงหมายความว่า
ตั้งแต่แรกเริ่ม เลข “8” ได้สัมพันธ์กับโมเสส

เพราะรากฐานแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของเขาเริ่มต้นด้วยเลข “8” จากพันธสัญญาของโนอาห์
และงานของเขาคือการสถาปนาพิธีสหนัดในวันที่ “แปด” ต่อมาเขาถูกทดสอบและเขาก็ล้มเหลวในพิธีนั้นเอง
ชีวิตของโมเสสเริ่มต้นด้วยบังเกิดใหม่ และสี่สิบปีต่อมาก็มีความตายเกิดขึ้น (ของชาวอียิปต์คนหนึ่ง)

ซึ่งเป็นจุดที่โมเสสฝ่ายอียิปต์ตายลง และกลายเป็นบุตรของอับราฮัมโดยเคร่งครัด

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสี่สิบปีแรกของโมเสสถูกแสดงแทนด้วยบังเกิดใหม่

ครั้งแรกบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนผ่านจากฮีบรูเป็นอียิปต์ และครั้งหลังจากอียิปต์กลับเป็นฮีบรู อีกสี่สิบปีต่อมา
โมเสสได้นำประชากรของพระเจ้าผ่านบังเกิดใหม่แห่งทะเลแดง ระหว่างทางไปสู่บังเกิดใหม่ที่แม่น้ำจอร์แดน
ซึ่งเขาไม่เคยไปถึงเลย

ประชากรของพระเจ้าภายใต้การทรงนำของโยชูวาได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาโดยปราศจากโมเสส
เพราะท่านได้สิ้นชีวิตลงก่อนที่จะถึงพิธีบังเกิดใหม่ที่แม่น้ำจอร์แดนไม่นาน โมเสสได้กล่าวไว้
และเปโตรก็ได้กล่าวซ้ำว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านจะทรงโปรดให้ผู้เผยพระวจนะผู้หนึ่งเช่นเดียวกับโมเสสเกิดขึ้น

ผู้เผยพระวจนะซึ่งโมเสสเป็นแบบอย่างหน้านั้นคือพระคริสต์ และพระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ตรง ณ ที่ซึ่งโมเสสยดลงพอดี พระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ที่พิธีบัพติศมาของพระองค์ และบัพติศมานั้นก็คือ สถานที่เดียวกันอย่างแท้จริงซึ่งโยชูวาได้ให้บัพติศมาแก่อิสราเอลในสมัยโบราณเมื่อพวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดน เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา พระกิตติคุณทั้งหลายบอกแก่เราว่า ยอห์นกำลังให้บัพติศมาอยู่ที่เบธาบารา ซึ่งเป็นจุดข้าม และมีความหมายว่า ท่าข้ามพาก

ทะเลแดงเป็นสัญลักษณ์แห่งการกบฏของอียิปต์

ซึ่งยืนยันว่าคำพยากรณ์ของโมเสสในแนวนั้นเป็นความจริง ตั้งแต่แม่น้ำไนล์ถึงทะเลแดง (ซึ่งบางครั้งเรียกว่าแม่น้ำ) และต่อไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน โมเสส ซึ่งมีความหมายว่า “ช่วยให้รอดขึ้นมาจากน้ำ” เริ่มต้นและสิ้นสุดคำพยากรณ์ของท่านที่น้ำแห่งการช่วยกู้ และน้ำนั้นสำแดงผู้ที่มีสภาวะอยู่สองจำพวก

สี่สิบปีแรกของโมเสสเป็นตัวแทนของชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และสี่สิบปีที่สองคือทูตสวรรค์องค์ที่สอง ส่วนองค์ที่สามก็คือองค์ที่สาม ทูตสวรรค์ทั้งสามมีลักษณะเฉพาะทางคำพยากรณ์ของตนเอง กล่าวคือ ชาวสารทั้งสามล้วนปรากฏเป็นภาพแทนอยู่ในชาวสารแรก เราได้แสดงให้เห็นปรากฏการณ์นี้ต่อสาธารณชนมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว โดยเชื่อมโยงกับสามบทแรกของพระธรรมดาเนียล

ดาเนียลได้ยำเกรงพระเจ้าในบทที่หนึ่งและปฏิเสธที่จะรับประทานอาหารตามแบบบาบิโลน และพระเจ้าทรงให้เขาได้รับพระเกียรติในการทดสอบครั้งที่สองอันเกี่ยวกับอาหารและสิ่งที่ยอมเห็นซึ่งติดตามมา อันนำไปสู่การพิพากษาและการทดสอบครั้งที่สามซึ่งเนบูคัดเนสซาร์เองได้ดำเนินการ ดาเนียลบทที่หนึ่งคือทูตสวรรค์องค์แรกแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ผู้ประกาศว่า “จงยำเกรงพระเจ้า” “ถวายพระเกียรติแด่พระองค์” ดังที่ดาเนียลได้กระทำในการทดสอบครั้งที่สองเกี่ยวกับอาหารและสิ่งที่ยอมเห็น เพราะว่า “ถึงเวลาแห่งการพิพากษา” ของเนบูคัดเนสซาร์แล้ว

สี่สิบปีแรกแห่งชีวิตของโมเสสเริ่มต้นขึ้นเพราะบิดามารดาของเขาเกรงกลัวพระเจ้า เมื่อพระธิดาของฟาโรห์ทอดพระเนตรเห็นในน้ำ โมเสสก็ได้ผ่านการทดสอบประการที่สอง ซึ่งเป็นการทดสอบทางสายตา แล้วพระธิดาของฟาโรห์จึงทรงวินิจฉัยว่าเขาไม่ควรถูกประหาร ความพิพากษาก็มาถึงเช่นกันเมื่อสิ้นสุดสี่สิบปีแรกนั้น เมื่อเขาฆ่าชาวอียิปต์คนนั้นและต้องหลบหนีออกจากอียิปต์

ในช่วงสี่สิบปีที่สอง ทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ผู้ประกาศการล่มสลายของบาบิโลน ได้รับการเป็นแบบอย่างไว้โดยการล่มสลายของอียิปต์ ในการล่มสลายนั้น เมื่อสิ้นสุดสี่สิบปี ได้มีการสำแดงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองระหว่างเสียงร้องเที่ยงคืนแห่งปี 1844.

ช่วงสี่สิบปีที่สามเริ่มต้นด้วยการมีคำพิพากษาแห่งความตายประกาศลงเหนือชุมชนมุมนั้นทั้งหมด และสิ้นสุดลงด้วยคำพิพากษาแห่งความตายเหนือผู้นำของชุมชนมุมนั้น

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่างานของเราคือการผสานชาวสารของทูตสวรรค์สามองค์เข้าด้วยกัน

“องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังจะลงโทษโลกเพราะความชั่วช้าของมัน พระองค์กำลังจะลงโทษของค์กรทางศาสนา พระการที่พวกเขาปฏิเสธความสว่างและความจริงซึ่งได้ประทานแก่พวกเขา ชาวสารอันยิ่งใหญ่ ซึ่งรวมชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม เข้าด้วยกัน จะต้องถูกประกาศแก่โลก นี้จะต้องเป็นภาระแห่งงานของเรา” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, เล่ม 7, 950.

สีลิปปีแรกของโมเสสเป็นภาพแทนทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่ และช่วงสีลิปปีที่สองของท่านเป็นทูตสวรรค์องค์ที่สอง และช่วงสีลิปปีที่สามเป็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม "ข่าวสารยิ่งใหญ่" ของเราคือการรวม "ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม" เข้าด้วยกัน ซึ่งทำให้สัญลักษณ์ทั้งสามของโมเสสอยู่ในปี 1863 และตั้งนั้นจึงมีโมเสสสามคน ณ กฎหมายวันอาทิตย์

ช่วงเวลา 1844 ถึง 1863 รวมพยานสองคนของช่วงเวลาสีลิปปีทั้งสองซึ่งนำไปสู่คาเดซ แรงค์ใจระบว่า ที่สามจะดำรงอยู่ไม่ได้หากปราศจากที่หนึ่งและที่สอง ดังนั้น

สีลิปปีแรกแห่งชีวิตของโมเสสก็ต้องเป็นภาพแทนของช่วงเวลา 1844 ถึง 1863 ด้วย โมเสสกำลังฆ่าชาวอียิปต์ในปี 1863 พร้อมทั้งโมเสสที่ตีคลาด้วยคทาแห่งสิทธิอำนาจของตน และอีกทั้งเมื่อโมเสสทูลขอให้เห็นพระสิริของพระเจ้าในประวัติศาสตร์แห่งการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำ ที่ปี 1863 และกฎหมายวันอาทิตย์ มีโมเสสอยู่สามคน และพวกเขาทุกคนมีอายุสีลิปปี

ช่วงเวลาทั้งสามของโมเสสล้วนมีการช่วยกู้โดยน้ำอยู่ในแต่ละช่วง; โมเสสในตะกร้าสอดคลองกับโมเสสผ่านทะเลแดง ซึ่งสอดคลองกับ โมเสสที่แม่น้ำจอร์แดนสองครั้ง: แม่น้ำไนล์, ทะเลแดง และที่แม่น้ำจอร์แดนสองครั้ง น้ำแห่งการช่วยกู้ถูกเป็นภาพแทนไว้ในแต่ละช่วงเวลาทั้งสาม เพราะทั้งหมดนั้นสอดคลองกับช่วงเวลาที่น่าแห่งการช่วยกู้กำลังถูกเพลงมาในระยะของฝนชุกปลายฤดู

เมื่อสิ้นสุดช่วงที่สามแห่งสีลิปปี โมเสสได้ใช้ไม้เท้าของตนตีคลา เมื่อสิ้นสุดสีลิปปีที่สอง ไม้เท้าของเขาได้แหวกทะเลแดง และเมื่อสิ้นสุดสีลิปปีแรก เขาได้ปฏิเสธคทาแห่งอำนาจของอียิปต์ และเลือกที่จะทนทุกข์ร่วมกับชนชาติของตน

เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแรก ชาวอียิปต์คนหนึ่งตาย และเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาที่สอง กองทัพ บุตรหัวปี และผู้นำของอียิปต์ก็ตาย เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาที่สาม ชนชาติอิสราเอล อาโรน และโมเสสต่างก็ตายหมดแล้ว เหล่านี้คือประวัติศาสตร์สามแนวขนานซึ่ง "บรรทัดต่อบรรทัด" แต่ละแนวล้วนเป็นภาพแทนของช่วงปี 1844 ถึง 1863—ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งในทางกลับกันก็เป็นภาพแทนของช่วงจาก 9/11 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และฤดูกาลเพนเทคอสต์ เมื่อบรรดาน้ำแห่งการช่วยให้พ้นถูกเพลงมา

โมเสสอยู่ ณ การกบฏทั้งสองครั้งที่คาเดซ และการกบฏที่คาเดซทั้งสองครั้งนั้นต่างก็เป็นศิลาหยดแห่งช่วงเวลาของตนตามลำดับ ทั้งสองต่างเป็นตัวแทนของปี 1863 ซึ่งเป็นศิลาหยดแห่งช่วงเวลาของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วยเช่นกัน โดยเริ่มต้นด้วยอัลฟาในปี 1844 ไปจนถึงศิลาหยดในปี 1863 เมื่อพิจารณาถึงความสว่างอันน่าอัศจรรย์ของศิลาซึ่งเริ่มต้นเป็นรากฐานและสิ้นสุดลงเป็นศิลาหยด ก็จะได้เห็นว่าศิลาหยดนั้นย่อมยิ่งใหญ่กว่าในเชิงคำพยากรณ์เสมอ หยาดเพียงเล็กน้อยในตอนต้นของฤดูกาลเพนเทคอสต์ ซึ่งนำไปสู่การเทพระพรอย่างเต็มบริบูรณ์ ณ ศิลาหยดในวันเพนเทคอสต์ เป็นภาพประกอบความจริงข้อนี้

ณ 9/11 การประพรมได้เริ่มต้นขึ้น และสิ้นสุดลงที่การหลั่งออกอย่างเต็มเปี่ยม ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ความจริงข้อนี้ชี้ให้เห็นว่าบาปของโมเสสที่คาเดซครั้งที่สองและคาเดซโอเมกา เป็นบาปที่ใหญ่ยิ่งกว่าการกบฏในคาเดซครั้งแรกซึ่งเป็นอัลฟา การกบฏในอัลฟาทำให้ทั้งชนชาติหนึ่งต้องตาย และการกบฏในโอเมกาทำให้ชายคนหนึ่ง (โมเสส) ต้องตาย แต่บาปของชายเพียงคนเดียวนั้นใหญ่ยิ่งกว่าบาปร่วมกันของทั้งชนชาติ บุคคลผู้ใดทำบาป ผู้นั้นย่อมตาย และในระดับนั้นย่อมไม่มีความแตกต่างระหว่างบาปของโมเสสกับบาปของชนชาติอิสราเอลคนอื่นใด แต่ในเชิงคำพยากรณ์ การที่โมเสสตีพระคริสต์เป็นครั้งที่สองนั้นเป็นบาปที่ใหญ่ยิ่งกว่า เพราะนั้นเป็นศิลาหยดของช่วงเวลาสีลิปปีนั้น

การกบฏของโมเสสที่คาเดชโอเมกาครั้งที่สองนั้นเป็นบาปที่ใหญ่ยิ่งกว่าการกบฏของชนชาติอิสราเอลในการปฏิเสศชาวสารของโยชูวาและคาเลบ โมเสสในเชิงพยากรณ์ยืนอยู่ที่ปี 1863 ณ ที่ซึ่งเขาตายในถิ่นทุรกันดารเพราะการกบฏของตน โมเสสยังยืนอยู่ที่ปี 1863 ณ ที่ซึ่งประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมตายในถิ่นทุรกันดารเพราะการกบฏของพวกเขา แต่โมเสสมิได้มีส่วนร่วมในการกบฏนั้น ปี 1863 สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ เช่นเดียวกับการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน ประวัติศาสตร์นั้น ซึ่งสอดคล้องกับคาเดช ปี 1863 และกฎหมายวันอาทิตย์ โมเสสกำลังอธิษฐานเพื่อจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้า

คาเดชเป็นตัวแทนของปี 1863 และโมเสสอยู่ที่คาเดชทั้งสองแห่ง ดังนั้นโดยพยานพระคัมภีร์สองปากซึ่งต่างก็เป็นศิลาถอด เราจึงสถาปนาว่าช่วงเวลาสี่สิบปีช่วงที่สามซึ่งมิได้สิ้นสุดลงที่คาเดชนั้น เป็นตัวแทนของปี 1863 เช่นกัน ณ ที่นั้น “โมเสสผู้มิได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์” กำลังตรึงพระคริสต์ซ้ำอีกครั้ง เมื่อเขาปฏิเสศพระศิลา ในปี 1863 และในการประทານพระราชบัญญัติที่ซินาย “โมเสสผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์” กำลังแสวงหาพระลักษณะของพระเจ้า ในปี 1863 โมเสสเป็นตัวแทนทั้งพรหมจารีผู้มีปัญญาและพรหมจารีผู้เขลา.

“ฟาริสีและคนเก็บภาษีเป็นตัวแทนของมนุษย์สองกลุ่มใหญ่ซึ่งบรรดาผู้ที่เข้ามานมัสการพระเจ้านั้นถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มเหล่านี้ ผู้แทนสองคนแรกของพวกเขาปรากฏอยู่ในบุตรสองคนแรกที่ถูกกำเนิดมาในโลก” Christ’s Object Lessons, 152.

ที่คาเดชและในปี 1863 โมเสสเป็นตัวแทนของ “คนสองชั้นใหญ่ซึ่งบรรดาผู้ที่” “นมัสการพระเจ้าถูกแบ่งออกเป็น” โมเสสเป็นแบบอย่างของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เช่นเดียวกับเปโตร.

“สำหรับคนทั้งสองจำพวกซึ่งมีตัวแทนคือฟาริสีและคนเก็บภาษีนั้น มีบทเรียนหนึ่งอยู่ในประวัติของอัครทูตเปโตร ในระยะแรกแห่งการเป็นสาวก เปโตรคิดว่าตนเองเข้มแข็ง เช่นเดียวกับฟาริสี ในการประเมินตนเอง เขา ‘มิได้เป็นเหมือนคนอื่นทั้งหลาย’ เมื่อพระคริสต์ ในคืนก่อนที่พระองค์จะทรงถูกทรยศ ได้ตรัสเตือนสาวกทั้งหลายล่วงหน้าว่า ‘คืนวันนี้ท่านทั้งหลายจะสะดุดเพราะเรา’ เปโตรได้ประกาศอย่างมั่นใจว่า ‘ถึงแม้คนทั้งปวงจะสะดุด แต่ข้าพเจ้าจะไม่สะดุดเลย’ มาระโก 14:27, 29 เปโตรไม่รู้ถึงอันตรายของตนเอง ความมั่นใจในตนเองได้ทำให้เขาหลงผิด เขาคิดว่าตนสามารถต้านทานการทดลองได้ แต่ในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง การทดสอบก็มาถึง และเขาได้ปฏิเสศองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนด้วยการสาปแช่งและสบถ” Christ’s Object Lessons, 152.

ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งคือปี 1863 เปโตรเป็นตัวแทนของคนสองจำพวก คือผู้ที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย หรือผู้ที่รับตราประทับของพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงเปลี่ยนชื่อของซีโมนเป็นเปโตร การนั้นเป็นสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ความเข้าใจนั้นยังถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์ด้วยการคุณค่าชื่อของเปโตรโดยใช้ตัวเลขจากลำดับตำแหน่งของอักษรในอักษรภาษาอังกฤษ หากเราใช้วิธีเดียวกันนั้นกับ 1863 เราจะได้ 144.

สัญลักษณ์สองประการในสามประการของโมเสสซึ่งสอดคล้องกับปี 1863 ย่อมสถาปนาว่าช่วงเวลาสี่ปีต้องสอดคล้องกันด้วย เส้นทั้งสองของคาเดชระบุถึงเรื่องราวของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา และช่วงเวลาที่สามารถระบุถึงความพยายามที่จะใช้ความพยายามของมนุษย์เพื่อกระทำพระราชกิจของพระเจ้า การวางใจในกำลังของมนุษย์ดังที่โมเสสได้กระทำกับชาวอียิปต์นั้น เป็นภาพแทนของการวางใจในอำนาจของมนุษย์เหนืออำนาจที่ทรงแต่งตั้งไว้

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “ความสัมพันธ์ของสามีของนางกับประชากรของพระเจ้านั้น ในบางประการ ก็คล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ของโมเสสต่อชนชาติอิสราเอล” ในปี ค.ศ. 1863 โมเสสถูกใช้เป็นภาพแทนของเจมส์ ไวท์ ในปี ค.ศ. 1863 เจมส์ ไวท์กำลังสังหารชาวอียิปต์ ตีพระคริสต์เป็นครั้งที่สอง และอธิษฐานเผื่อพวกกบฏที่ปฏิเสธข่าวสารเรื่อง “การหยุดพัก” ซึ่งโยชูวาและคาเลบนำเสนอไว้ โมเสสเป็นทั้งหญิงพรหมจารีโง่เขลาเมื่อเขาตีศิลาเป็นครั้งที่สอง และเป็นหญิงพรหมจารีมีปัญหาเมื่อเขาทูลขอแทนพวกกบฏแห่งอิสราเอล

เราจะปิดบทความนี้ด้วยข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมกัณฑ์ดารวิถึบทที่สิบสี่ ซึ่งโมเสสอยู่ ณ ค.ศ. 1863 เมื่อท่านได้รับการสำแดงให้เห็นพระสิริของพระเจ้าในประวัติศาสตร์คู่ขนานซึ่งแสดงโดยการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำ.

ในข้อความตอนนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถามว่า “อีกนานเท่าใด”

พระองค์จึงจะต้องทรงจัดการกับบรรดาผู้กบฏแห่งอิสราเอล

ซึ่งเป็นคำถามเดียวกันกับที่อิสยาห์ทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าในบทที่หก

จงสังเกตว่าพระธรรมกัณฑ์ดารวิถึทางประวัติศาสตร์นี้ไว้ในช่วงเวลาตีแผ่แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระเจ้า ดังที่เหล่าทูตสวรรค์ได้ทำเครื่องหมายไว้เช่นกันในข้อสามของอิสยาห์บทที่หก 9/11

เป็นศิลาฤกษ์แห่งประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 และกฎหมายวันอาทิตย์คือศิลาปิดยอด

ฉากในพระธรรมกัณฑ์ดารวิถึนั้นมิใช่อะไรน้อยไปกว่าภาพประกอบของบทเพลงหรือคำอุปมาเรื่องสวนองุ่น ขณะที่อิสราเอลโบราณกำลังถูกทรงข้ามผ่านไป เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับโยชูวา

และชุมนุมชนทั้งสิ้นต่างเปล่งเสียงชื่นและร้องไห้ และประชาชนก็รำให้ตลอดคืนนั้น

และบรรดาลูกหลานอิสราเอลทั้งปวงก็บ่นว่าโทษโมเสสและอาโรน

และชุมนุมชนทั้งหมดกล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า ขอพระเจ้าโปรดเกิด ให้เราตายในแผ่นดินอียิปต์เสียก็ดี

หรือให้เราตายในถิ่นทุรกันดารนี้เสียก็ดี และเหตุไฉนพระยาห์เวห์จึงทรงพาเรามาถึงแผ่นดินนี้

เพื่อให้เราล้มลงด้วยคมดาบ เพื่อให้ภรรยาและลูก ๆ ของเราดกเป็นเหยื่อเล่า

กลับไปยังอียิปต์จะไม่ดีกว่าสำหรับเราหรือ และพวกเขาจึงพูดกันและกันว่า ให้เราตั้งหัวหน้าคนหนึ่งขึ้น แล้วให้เรากลับไปยังอียิปต์เถิด

แล้วโมเสสกับอาโรนก็ขบหน้าลงต่อหน้าชุมนุมชนทั้งสิ้นแห่งที่ประชุมของบุตรทั้งหลายของอิสราเอล

และโยชูวาบุตรของนูน กับคาเลบบุตรของเยฟุนเนห์ ผู้ซึ่งเป็นในบรรดาคนที่ไปสอดแนมแผ่นดินนั้น

ได้ฉีกเสื้อผ้าของตนเสีย และเขาทั้งสองกล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งหมดของบุตรทั้งหลายของอิสราเอลว่า,

แผ่นดินซึ่งเราได้ผ่านเข้าไปสอดแนมนั้น เป็นแผ่นดินที่ดีอย่างยิ่งนัก

ถ้าพระยาห์เวห์ทรงพอพระทัยในพวกเรา พระองค์ก็จะทรงพาเราเข้าไปในแผ่นดินนี้

และจะประทานแผ่นดินนี้แก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งบริบูรณ์ ขอแต่เพียงอย่ากบฏต่อพระยาห์เวห์

และอย่ากลัวประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นเลย เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นอาหารของเรา

เครื่องคุ้มกันของเขาได้พรากไปจากเขาแล้ว และพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่กับพวกเรา อย่ากลัวเขาเลย

แต่ชุมนุมชนทั้งหมดสั่งให้เอาหินขว้างเขาเสีย และพระสิริของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏขึ้นในพลับพลาแห่งชุมนุม

ชนชาตินี้จะช่วยเราไปอีกนานเท่าใด? แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า

ชนชาตินี้จะช่วยเราไปอีกนานเท่าใด? และจะอีกนานเท่าใดกว่าที่เขาทั้งหลายจะเชื่อเรา

ทั้งที่มีหมายสำคัญทั้งสิ้นซึ่งเราได้สำแดงท่ามกลางพวกเขา?

เราจะตีเขาทั้งหลายด้วยโรคระบาด และจะตัดเขาออกจากมรดก

และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นประชาชาติใหญ่ยิ่งและมีกำลังมากกว่าเขาทั้งหลาย.

และโมเสสกราบทูลพระยาห์เวห์ว่า “แล้วชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้

เพราะพระองค์ทรงนำชนชาตินี้ขึ้นมาจากท่ามกลางพวกเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์

และบรรดาชายผู้ที่ไม่เสสส่งไปสอดแนมแผ่นดินนั้น แล้วกลับมาและทำให้ชุมนุมชนทั้งหมดบ่นว่าท่าน
โดยนำคำกล่าวร้ายเกี่ยวกับแผ่นดินนั้นขึ้นมา
คือชายเหล่านั้นที่ได้นำรายงานชั่วร้ายเกี่ยวกับแผ่นดินนั้นขึ้นมา
ก็ได้ตายด้วยภัยพิบัติต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์

แต่โยชูวาบุตรของนูน และคาเลบบุตรของเยฟุนเนห์ ซึ่งเป็นคนในบรรดาผู้ที่ไม่สอดแนมแผ่นดินนั้น
ยังมีชีวิตอยู่ Numbers 14:1-38.

เราจะสานต่อข้อพิจารณาเหล่านี้ในบทความถัดไป